

1891-03-08

SENDER

Stefan Sinding

RECIPIENT

Carl Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Glyptotekets Arkiv

Deres, hvis ikke de de Andre, som har laadt
mig, det mangesabbelt, den. Helt ind
Lide is mig, uanstelligvis ikke saa, jo, er
et Medlem, men beholder den
gjennem alle. Men saa jo, lygte den den,
te jo ikke naturligt indstaa for, at den
er hvad jo tror, jo er ikke laadende til det.
Det Andre end jo, ikke have jo synes selv
at dette saa var et ganske overbevi-
ligt ord i forhold til Sygden, naar at Gyselstede
had havde kende den. Sa jo staa her som et
Stags Solger, vil jo dog for mig. Det Stags
ikke tage Andre. De fortæller mig, de ser
noget i dette. Kunne jo ogsaa, som er
sin's lidt pinligt. Sammen er jo ikke saa
stort, jo vil de heller selv beholde. Fjerner, end
at de skulde blive mig forrest med mig
højeste. Jo, synes jo, hvad jo, her sagt.
Det var godt fremover med de to. Men
ikke jo, tror herunder, det er godt. Andre de
me den. Men mig ogsaa en Stig og An-
hed i Gyselstede, herintil Stof, men tungt at
gælde i. - Jo, kan ikke sig, hvor jo, synder
dette. Pariser optald. Al den Gyselstede Me-
Laudale, som har pænt og kendet mig, den
er, som Højst hat af mig. Det er jo ogsaa no-
get andet at staa her. et dertil, staa her
Medlem indendørs. det som hul der.
Hjemme. De er ikke pænt. Men, som kunde
holde sig, her er ikke Tid til det, saa, saa skulde
der blive noget Renset, men det er den mig
ikke Raad for.

De er en Andre, som med Tiden
Maat vil have mig, om til Andre med
sig, kan vil have mig til Læs med en
Kunne skule, de skal oprettes - sigtignat
ikke gratis, som jo, her gjort det hjemme.
Jo skulde ty om staa. Penge, jo Penge her
de Amerikanske. Men jo, synes ikke, jo her
Raad til at afse for det af mit sig for
Tingens Skyld. Skjøndt det sandt, det kende
de nok fristende nok at komme ud af det
jo syngt. Kanske jo, som staa det kende
de hjemme. Jo, kunde egnet sig var for
den nu. Men det er en det, at saa jo, er
såd, saa opsig mig om, hvad jo, her gjort
saa mig selv, men om de den. Et
jo end, som alder sig. De kunde forresten
gjennem sig, det mere. Men sig mig, hjemme
saa den om jo, staa der. Ikke en Stig og
mig, til et offentligt. Andre de, jo, ikke syngt
en skikkelige. Professor titel ogsaa de, de her
Raad til, Skjøndt herunder. Stig og
Togt. For forresten for Gud. Skulde ikke
at, er som indfandt, staa den det for den
højeste Sygden, jo, her ogsaa den. Det her
være mig, jo, catta hoier, men i det praktiske
den kunde det have sin Stig. Vi kende
en syngt. Mellem mange. Men sig
Sker jo, her ikke gjort saa lidt. Stig og
Hjemme, kunde være at behandle sig for
Beholdere end jo, at jo, her sigtignat
gen og af. Men sigtignat. Men sigtignat
o. o. v. Gjennem. Men sigtignat, om de kende
de. Det de har noget at angitte, skulde vi
er, hvor de for sig som gale. Men